

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 157

van **LUDWIG VANDENHOVE**

datum: 2 februari 2023

aan **JAN JAMBON**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, DIGITALISERING EN FACILITAIR MANAGEMENT

Immaterieel erfgoed - Belgische erkenning frietkotcultuur

In het verleden zijn er al een aantal stappen gezet door voormalige Vlaamse ministers om de frietkotcultuur erkend te krijgen als Belgisch immaterieel erfgoed. Inmiddels hebben alle gemeenschappen de frietkotcultuur erkend. Vlaanderen deed dat al in 2014.

De bedoeling is dat de vier betrokken entiteiten (Vlaanderen, Franse en Duitstalige Gemeenschap en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest) vervolgens een dossier zouden bezorgen aan UNESCO voor een Belgische erkenning. Dat zou voor (nog) meer uitstraling kunnen zorgen. Maar tot op heden zou dat nog niet gebeurd zijn.

1. Wordt er momenteel nog nagegaan om alsnog een Belgisch dossier bij UNESCO in te dienen? Zo ja, wat is de timing? Zo niet, wat zijn de redenen?
2. Is de bereidheid nog altijd even groot bij de diverse entiteiten om te streven naar zulke Belgische erkenning? Zijn er bepaalde entiteiten die veeleer niet meer willen samenwerken? Zo ja, welke entiteiten en waarom?
3. Zullen de betrokken ministers als vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap nog stappen zetten in die richting? Waarom wel of waarom niet?
4. Enkele maanden geleden, bij de aankondiging van eventueel nieuwe maatregelen in het kader van het mestactieplan (MAP), kwam er veel reactie uit de sector van de aardappelteelt.

Zou een Belgische erkenning van de frietkotcultuur net geen boost aan die sector kunnen geven volgens de minister?

Deze vraag werd gesteld aan de ministers Jan Jambon (157), Jo Brouns (358).

JAN JAMBON

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, DIGITALISERING EN FACILITAIR MANAGEMENT

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 2 februari 2023

van **LUDWIG VANDENHOVE**

1-3. België mag om de twee jaar een dossier indienen. Aangezien cultuur een regionale bevoegdheid is, werd overeengekomen dat alternerend de Vlaamse, de Franstalige, de Duitstalige Gemeenschap en het Brussels hoofdstedelijk Gewest een dossier mogen indienen.

De volgende keer dat Vlaanderen aan zet is om een dossier in te dienen is normaal gezien in 2030. Conform de procedure die ik voor de oproep van 2022 uittekende, zal dan terug een open oproep plaatsvinden waar erfgoedgemeenschappen hun praktijk kunnen voorstellen en waarbij een adviescommissie van experts een advies zal formuleren. Het is niet mogelijk vooruit te lopen op de beslissing die dan genomen zal worden.

Op dit moment zijn er ook geen gesprekken om een breed Belgisch gedragen dossier in te dienen.

4. Een erkenning op Unesco-niveau geldt in het erfgoedveld als kwaliteitslabel dat de dagelijkse inspanningen van de erfgoedgemeenschap om hun erfgoed levendig te houden beloont. Een Unesco-erkenning heeft dus niet als doel een economische boost te geven aan een sector, maar kan er wel voor zorgen dat de typische traditie die breed gedragen wordt door de hele bevolking levend gehouden wordt.